

Sygnatura akt I C 804/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY

K., dnia 11-06-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Karolina Matysiak

po rozpoznaniu w dniu 11-06-2018 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelaria (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko D. K.

o zapłatę 885,20 zł

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Porada- Łaska

Sygn. akt I C 804/18

UZASADNIENIE

W dniu 4.12.2017 r. powód Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystąpił z powództwem przeciwko D. K. o zapłatę 885,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.10.2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że na podstawie umowy cesji zawartej z (...) Sp. z o.o. nabył wierzytelność przysługującą temu podmiotowi w stosunku do pozwanego z tytułu umowy pożyczki, zawartej w dniu 27.09.2015 r. za pośrednictwem należącej do cedenta platformy internetowej, na którą ten zalogował się, a przed wypłaceniem środków pieniężnych dokonał weryfikacji swoich danych osobowych, akceptacji warunków umowy i spłaty zobowiązania, wynikających z umowy. W tym celu pozwany zrealizował czynności weryfikacyjne, tj. prawidłowo wypełnił formularz rejestracji, potwierdził podany numer telefonu komórkowego, podał indywidualny kod (...) przesłany na numer telefonu komórkowego, został przekierowany do zabezpieczonego serwisu usług płatniczych za pośrednictwem aplikacji KontoConnect umożliwiającej weryfikację danych do przelewu bankowego, a w dniu 27.09.2015 r., cedent wypłacił mu środki pieniężne.

W dniu 22.01.2018 r. Sąd Rejonowy w Lublinie, wydał postanowienie, w którym wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

Pozwany mimo doręczenia mu odpisu pozwu i wezwania na rozprawę, nie ustosunkował się do żądania pozwu i nie stawił się na rozprawie. Przesyłka dla pozwanego została prawidłowo awizowana.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28.06.2016 r. została zawarta pomiędzy powodem Kancelarią (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w K. a (...) Sp. z o.o. „Umowa przelewu wierzytelności”, na mocy której K. Polska miał sprzedać powodowi wierzytelności z tytułu niewykonania umów przez kontrahentów K. Polska, według wykazu stanowiącego jeden z załączników do umowy. Jako jedna z wierzytelność wymieniona była w załączniku wierzytelność w łącznej kwocie 885,20 zł, jaka miała przysługiwać w stosunku do pozwanego z tytułu zawarcia w dniu 27.09.2015 r. umowy pożyczki, w tym kapitał w wysokości 504 zł.

(dowód: umowa cesji k 15-16; wyciąg z załącznika z danymi dłużnika k 17)

Powód znajduje się w posiadaniu papierowego formularza określonego jako „Umowa ramowa P. nr (...)”, w którym jako strony tej umowy wymieniono (...) Sp. z o.o. jako pożyczkodawcę oraz pozwanego jako pożyczkobiorcę.

W § 1 pkt 1.1 umowy stwierdzono, iż na podstawie tej umowy pożyczkodawca będzie udzielał pożyczkobiorcy pożyczek w sposób i na warunkach określonych w dalszej części umowy. W § 1 pkt 1.3 zastrzeżono, że umowa ta zawarta jest z zastosowaniem środka porozumiewania się na odległość, a warunki kolejnych pożyczek będą potwierdzane pożyczkodawcy na piśmie lub przesyłane mu drogą elektroniczną.

Na podstawie § 2 pkt 2.1 – 3, pożyczki miały być udzielane w kwotach od 300 zł do 3.000 zł, na okres od 7 do 30 dni, przy czym bieg okresu pożyczki rozpoczyna się w kolejnym dniu roboczym po dacie przekazania kwoty kapitału na rachunek bankowy pożyczkobiorcy.

Zgodnie z § 3 pkt 3.1 umowy, pożyczkobiorca może wnioskować o pierwszą pożyczkę rejestrując się i tworząc konto użytkownika na stronie internetowej (...) przy czym podczas rejestracji pożyczkobiorca musi podać: imię, nazwisko, nr PESEL, numery telefonu komórkowego i stacjonarnego, numer dowodu osobistego, adres zameldowania i do korespondencji, adres @mail, określenie kwot i źródeł dochodów, okres zatrudnienia, dane dotyczące miejsca pracy i zawodu – w tym adresu pracodawcy, wysokość istniejących zobowiązań, wreszcie numeru rachunku bankowego pożyczkobiorcy (...).

W myśl § 3 pkt 3.3, po prawidłowym wypełnieniu formularza rejestracji, potwierdzeniu podanego numeru telefonicznego i po podaniu indywidualnego kodu (...) przesłanego na numer telefonu pożyczkobiorcy, ten zostanie przekierowany do zabezpieczonego serwisu usług płatniczych w celu podania danych niezbędnych do przekazania wymaganej opłaty rejestracyjnej w wysokości 0,01 zł lub 0,50 zł, w przypadku korzystania z platformy S.; dokonanie opłaty nie jest konieczne w momencie korzystania przez pożyczkobiorcę z alternatywnego rozwiązania w postaci aplikacji KontoConnect umożliwiającej darmową weryfikację danych do przelewu bankowego. Zgodnie z § 3 pkt 3.4 umowy, dokonanie czynności opisanych w § 3 pkt 3.3 strony uznają jako akceptację przez pożyczkobiorcę warunków „Umowy Ramowej P.”.

Z kolei § 3 pkt 3.5 umowy stanowi, że w celu potwierdzenia rejestracji, pożyczkobiorca jest zobowiązany do wniesienia opłaty rejestracyjnej przekazem na rachunek bankowy pożyczkodawcy, lub do zalogowania się z do własnego konta z użyciem aplikacji pożyczkodawcy o KontoConnect; opłata rejestracyjna powinna być zapłacona przekazem z tego samego rachunku, na który zostanie wypłacona pożyczka wraz z podaniem unikatowego indywidualnego kodu, który pożyczkodawca otrzyma za pośrednictwem wiadomości @mail, po prawidłowym wypełnieniu formularza rejestracji; jeżeli pożyczkobiorca nie posiada rachunku w banku uwzględnionym w wykazie znajdującym się na stronie internetowej pożyczkodawcy, jest zobowiązany do uiszczenia opłaty rejestracyjnej na rachunek bankowy nr : (...) w Banku (...).

Natomiast w przypadku korzystania z aplikacji KontoConnect, dochodzi do darmowego kilkusekundowego połączenia z kontem bankowym pożyczkobiorcy za pośrednictwem zaszyfrowanego połączenia (...); pozytywna weryfikacja przez system danych podanych przez pożyczkobiorcę pozwala na niezwłoczne przekazanie pieniędzy, a podczas połączenia nie dochodzi do zapisu żadnych danych, aplikacja jedynie porównuje dane rejestracyjne pożyczkobiorcy z danymi podanymi przy logowaniu do konta bankowego.

(dowód: umowa ramowa k 20-23)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dowodów, których prawdziwość i wiarygodność nie budzi wątpliwości. Z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo stron, Sąd pominął dowód z ich przesłuchania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Przepisy regulujące zawarcie umowy pożyczki zawarte są w art. 720 – 724 k.c., a ponadto z uwagi na to, iż pozwany jest konsumentem, także w ustawie z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1528 ze zm.), ze względu na treść art. 1 pkt 1, art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 tej ustawy.

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie na powodzie spoczywał ciężar wykazania, iż cedentowi – (...) Sp. z o.o., przysługiwała w stosunku do pozwanego wierzytelność określona w pozwie.

W przedmiotowej sprawie powód nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających zasadność powództwa, tak więc żądanie to nie zostało wykazane zgodnie z ogólnymi regułami. Stąd też brak wypowiedzenia się pozwanego co do przedmiotu sprawy nie może mieć w tym przypadku znaczenia dla oceny zasadności powództwa, gdyż zgodnie z art. 230 k.p.c. sąd może uznać za przyznane fakty gdy pozwany nie wypowie się co do twierdzeń powoda o faktach, jedynie mając na uwadze wyniki całej rozprawy, a więc przede wszystkim pozostały materiał dowodowy.

Tak więc uregulowanie zawarte w tym przepisie nie zwalania powoda z wykazania podstawowych okoliczności w sprawie, w tym przede wszystkim faktu zawarcia umowy przez osobę wskazaną jako pozwany oraz faktu wykonania świadczenia wynikającego z umowy przez cedenta. Tymczasem powód nie zadośćuczynił temu ciężarowi procesowemu.

Pozwany przedstawił na okoliczność wykazania istnienia roszczenia cedenta następujące dowody:

- umowę cesji z 28.06.2016 r.

- załącznik do powyżej umowy cesji

z których wynika, że (...) Sp. z o.o. przeniosła na rzecz powoda wierzytelność w stosunku do pozwanego wynikającą z umowy nr (...)

- formularz umowy ramowej r. nr (...) podpisany przez nieustaloną osobę mającą działać w imieniu pożyczkodawcy; podpis tej osoby jest nieczytelny, a w formularzu nie wskazano danych personalnych osoby reprezentującej pożyczkodawcę (k. 20-23 akt)

- tzw. zrzut ekranowy nieustalonej strony internetowej (bądź też grafiki komputerowej), zawierający „opis operacji”, według którego pozwany, miał otrzymać na konto docelowe nr (...), kwotę 504 zł pożyczki nr ics153, nr przelewu (...), zrealizowanego 27.09.2015 r. (k. 29 akt)

Są to dokumenty prywatne, nie powiązane z konkretnymi osobami jakie miały być ich autorami, więc ich moc dowodowa jest ograniczona; w świetle braku innego materiału dowodowego, stanowią one jedynie kontynuację twierdzeń procesowych powoda i równie dobrze mogłyby stanowić część uzasadnienia pozwu, a nie dowód na zasadność jego żądania.

W wskazanych dokumentach posłużono się danymi osobowymi pozwanego w postaci jego imienia i nazwiska oraz adresu zameldowania, dodatkowo w umowie ramowej pożyczki podano numery: PESEL i dowodu osobistego pozwanego, które po zweryfikowaniu z urzędu okazały się prawdziwe.

Jednakże dokumenty te nie mogą być dowodem na to, że doszło do zawarcia i wykonania umowy pożyczki.

Brak jest dowodów wykazujących złożenie przez pozwanego wniosku o zawarcie umowy – po myśli § 3 pkt 3.1 formularza umowy, a także kolejnych czynności po zarejestrowaniu wniosku o pożyczkę – po myśli § 3 pkt 3.3 formularza umowy. Powód nie wykazał także, iż doszło do potwierdzenia rejestracji w sposób określony w § 3 pkt 3.5 formularza umowy.

Powód nie udowodnił logowania się przez pozwanego do systemu internetowego prowadzonego przez cedenta, przeprowadzenia weryfikacji danych osobowych przez pozwanego, uiszczenia opłaty weryfikacyjnej czy też skorzystania z aplikacji umożliwiającej udzielenie pożyczki bez uiszczania tej opłaty.

Strona powodowa nie wykazała także, iż pozwany uiścił opłatę rejestracyjną 0,01 zł. W przedmiotowej sprawie w ogóle nie przedłożono dowodu uiszczenia przez pozwanego opłaty weryfikacyjnej.

Zauważyć bowiem należy, iż przedłożona umowa ma inny numer, niż numer wskazany na zrzucie ekranowym (k. 29).

Brak jest również dowodów na dokonanie przelewu pieniędzy z konta bankowego posiadanego przez cedenta, bądź fakt dokonania takiego przelewu na konto pozwanego; jest jedynie informacja o tym że z jakiegoś bliżej nie ustalonego i nie wiadomo do kogo należącego konta bankowego dokonano przelewu na konto bankowe, którego numer wprawdzie podano, ale nie wskazano w jakim banku jest ono prowadzone.

Zrzut ekranowy z karty 29 akt nie identyfikuje w żaden sposób cedenta jako dysponenta tej strony internetowej, brak także dowodu na to, że konto na które miała być przelana kwota pożyczki, jest kontem pozwanego.

Nie sposób przyjąć także, iż powód wykazał swoją legitymację czynną, skoro na załączniku do umowy cesji widnieje inny numer umowy pożyczki (ics153) aniżeli na przedłożonej umowie (...).

Dodatkowo zaznaczenia wymaga również, iż powód wskazuje, że na kwotę dochodzonej należności składa się też koszt monitów wynoszący 230 zł, podczas gdy fakt dokonywania takich monitów nie został wykazany, w szczególności nie wynika z umowy cesji. Podobnie odnieść należy do kwoty prowizji podanej przez powoda na 151,20 zł. Wysokość tej prowizji nie ma powiązania z jakimkolwiek postanowieniem umowy ramowej; z § 4 pkt 4.1 wynika, iż prowizja za umowę pożyczki była określana w wysokości 1 % - nie podano od jakiej kwoty; jeśli miałyby być to kwota pożyczki, to prowizja wyniosłaby 5,04 zł, a nie 151,20 zł.

Podsumowując, powód nie wykazał nabycia, istnienia ani wysokości wierzytelności dochodzonej w niniejszej sprawie. Nie sprostał więc obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c.

Analogiczne podstawy do oddalenia powództwa Sąd w składzie niniejszym powoływał w sprawie I C 1647/16 i C 1892/16, gdzie Sąd Okręgowy Kaliszu w sprawach II Ca 699/16 i II Ca 17/17 oddalił apelacje powoda, przy czym w przedmiotowej sprawie w ogóle nie przedłożono dowodu uiszczenia przez pozwanego opłaty weryfikacyjnej.

Dodać należy, iż bezczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie nastęrczających się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, ze stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, opubl: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku, oddalając powództwo.

SSR Katarzyna Porada – Łaska